

Súsanna Dam, farin frá
sum formaður í Skuldarafelagnum

Endamálið við felagnum er broytt

Hóskvøldið frættist í tíðindunum, at Súsanna Dam, formaður í Skuldarafelagnum, hevur tikið seg úr nevndini.

Formaðurin var ein av stigtakarnum til Skuldarafelagið, og hevur vegna

bankastarv sítt verið tann, sum hevur besta innlit í bankamálum.

Súsanna Dam vil ikki beinleiðis siga, hví hon tók seg úr nevndini.

Okkurt bendir á, at

nevndin nú er farin at arbeiða undir øðrum fyrirtæti, enn teimum, sum vóru galdandi, tá felagið varð stovnað.

- Mín meining er tann, at lániskýldan hjá øllum ikki

fellur burtur, fyri tað um Fossbankin er farin á húsagang, sigur Súsanna Dam.

-Tað, sum alt snýr seg um er, at fólk, sum ikki megna at halda sínar skyldur, vegna arbeiðsloysi og broyttu

Súsanna Dam: - Gongdin í Skuldarafelagnum nú er tann, at nevndin skundar undir fólk, um ikki at halda sínar skyldur

støðuna hjá teimum í samfelagnum, skulu fáa hjálp.

- Tey, sum kunnu svara sínar skyldur, skulu sjálvandi eisini ger tað frameftir.

- Ein partur av nevndararbeiðinum var at seta eitt skriv saman til bústjórnarar í Fossbankanum. Har hevði eg orðað "eftir tykkara meining", og tað kundi nevndin ikki góttaka.

- Slíkt ber ikki til, um vit skulu fáa munagott samstarv við bústjórnarar, í royndini at hjálpa limunum í felagnum.

- Eg var ikki við á nevndarfundinum, sum góttók uppskotið um rammuvæðinguna fyri yvirtøku av lánunum í Fossbankanum.

- Nógv uppskot hava verið frammi í nevndini, hvussu vit skuldu loysa henda spurning, men eg kundi ikki góttaka nakað av hesum, tí eg visti, at tað ikki kundi gjøgnumførast, sigur Súsanna Dam.

- Fyri at geva nevndini frið at arbeiða, var eg ikki við á hesum eina fundi, har nevndin samtykti rammuvæðinguna fyri yvirtøku av lánunum.

- Eg hevði ikki sæð uppskotið, sum nevndin hevði

samtykt, áðrenn fundin í Læraraskúlahøllini, og nevndin vístu mær tað heldur ikki, tí hon visti, at eg ikki fór at góttaka tað.

- Tað er givið, at tú einki fært burtúr at royna at sleppa tær undan skyldum, sum tú ert før fyri at halda, sigur Súsanna Dam um ætlanir hjá teimum, sum nýta felagið fyri at sleppa bítligari frá lániskýldum sínum, tó at tey hava ráð at gjalda.

- Tað er júst tað, sum hevur ført til, at landið er farið á húsagang, sigur Súsanna Dam.

Hon heldur, at gongdin í Skuldarafelagnum nú er tann, at nevndin skundar undir, at fólk ikki skulu halda sínar skyldur.

- Tað var ikki ætlanin við Skuldarafelagnum, og tí tók eg meg úr nevndini, sigur Súsanna Dam.

Dagný

Eftir 45 ár

Aftara rað: Hendrik Stór, Skopun (Tórshavn). Rókur Dalsgaard, Skálavík (Tórshavn). Benadikt Davidsen, Sand (Danmark). Ebbe Thomsen, Skopun.

Fremra rað: Hjørleif Hentze, Skopun (Tórshavn). Ingibjörg Tjaldrastein, Sand. Rasmus Poulsen, Sand. Anna Hentze, Skúvoy (Sand). Tordis Mortensen, Sand. Sigrid Poulsen, Sand (Sandvík). Súsanna Jacobsen, Húsavík (Argir). Lúla Jacobsen, Skopun (Sørvág). Tróndur Tróndarson, Skálavík (Tórshavn). Jóan Hendrik Winther Poulsen, Skopun (Kirkjubø). Hans Hentze, Sand.

Hesi, sum eisini hoyrdu til bólkun, kundu av ymsum orðum ikki vera við: Jógvan Poulsen, Sand. Álvur Edvinsson, Sand (Ísland). Poul Johannes Johannesen, Húsavík (Skála). Finnbjörn Joensen, Skopun (Danmark). Magnhild Henriksen, Sand (Ísland). Joan Samson, Skopun Tórshavn.

Og ein, Melanchton Winther Henze, Skopun, er ikki longur okkara millum.

Vit, sum á myndini síggjast, vóru fermd í Sands kirkju tann 3.10.1948, og eydnaðist tað okkum at hittast aftur, sama stað, 45 ár seinni.

Tað bar so á, at sjálvur 45 ára dagurin fall á ein sunnudag. Avrátt varð fyrst at hittast leygarkvøldið, hetta fyrri at »rista okkum saman«, og hittust vit hjá Ingibjörg, sum við gestabíðni tók ímóti okkum – tókk, Ingibjörg. Hetta gjørdist ein hugna-

lig løta. Serliga stuttligt var at gita og fáa greiði á hvørji vit ymisku vóru – fleiri okkara høvdu jú ikki sæð hvørt annað øll hesi 45 ár, og ímeðan hevði onkur duplthøkan og onkur vangagrúr eisini sloppið sær upp í part.

Sunnudagin varð lagt fyrri við at fara í kirkju – og til altars. Hugtakandi og fløvandi var at hoyra Jákup Reinert Hansen, prest, nýta fittan part av prædikuni til okkum –

stóra tøkk eigur hann fyri tað.

Eftir gudstænastuna lögdu vit blómur á grøvina hjá gamla presti, Blicher-Winther, sum var hann ið fermd okkum.

Síðan fóru vit til Skopunar og lögdu blómur á grøvina hjá Melanchton Hentze, sum var ein okkara – men sum ikki longur er okkara millum.

So fóru vit aftur til Sands til ein góðan sunnudagsdøgurða – ein fjálg og

hugnalig løta.

Aftan á vóru vit til stórt kaffiborð heima hjá Tordis, og har skortaði heldur ikki gestabíðni.

Samanumtikið eitt minnisríkt vikuskifti, har øll nokk høvdu onkrar serligar kenslur við særheimaftur.

Tað tóktist bara sum at tíðin ikki strekti – serliga tá summi okkara, sama kvøldið, skuldu av aftur oynni – grønu, bláðu Sandoy.

Bygdarhúsið í Hósvík

Bygdarhúsið í Hósvík verður leigað til ymisk endamá, s.s. bingo, brúðleyp, veitslur, fundarvirksemi o.m.a. Borðreiðast kann fyri uml. 300 fólki. Fáid nærri at vita við at ringja

tlf. 22368